

Advies geschillencommissie cao Werken voor Waterschappen

Kenmerk geschil: A02814 – 242868/ADE/AVE

Datum advies: 22 februari 2021

Partijen:

- **werknemer**
- **werkgever**

Geschil

Werknemer heeft op 5 januari 2021 bij de geschillencommissie een geschil ingediend (met 14 bijlagen). De hoorzitting heeft plaatsgevonden op 8 februari 2021.

Het betreft een geschil over het al dan niet terecht toepassen van een korting op het salaris in het tweede ziektejaar. In beginsel vindt er conform artikel 6.2.1 lid 2 cao Werken voor Waterschappen (hierna: de cao) een korting plaats (het percentage van de korting is afhankelijk van hoeveel uur werkzaamheden/re-integratieactiviteiten per week worden verricht), tenzij de ziekte voornamelijk door de aard van de werkzaamheden of bijzondere omstandigheden, waaronder deze moesten worden uitgevoerd, is veroorzaakt (artikel 6.2.1 lid 6 cao). Volgens werknemer is daar sprake van, volgens werkgever is dat niet komen vast te staan. Werknemer is het niet eens met de brieven van werkgever om de salariskorting toe te passen (en de daarop volgende correspondentie daarover). Werknemer verzoekt om een zwaarwegend advies.

Samenstelling geschillencommissie:

- ▶ De heer mr. B. Abbing (voorzitter)
- ▶ De heer drs. F.M.L. Petit (lid)
- ▶ De heer mr. P. Bots (lid)
- ▶ Mevrouw mr. A. Dekkers (secretaris)

1 Feiten

Werknemer is werkzaam voor werkgever sinds 2007. Vanaf eind juni 2019 is werknemer arbeidsongeschikt vanwege draaiduizeligheid (BPPD). Conform artikel 6.2.1 lid 1 cao ontving werknemer 12 maanden vanaf de eerste ziektedag zijn volledige salaris, toelagen en IKB. Sinds eind juni 2020 wordt werknemer gekort op zijn salaris; in eerste instantie ontving werknemer, vanwege het aantal uur per week dat hij werkzaamheden verricht, 80% van zijn salaris, toelagen en IKB en ontvangt hij thans 90% van zijn salaris, toelagen en IKB.

2 Relevante cao-bepaling(en)

Artikel 6.2.1 lid 1 cao bepaalt dat de werknemer die door ziekte zijn functie niet kan uitvoeren, vanaf de eerste ziektedag 12 maanden recht heeft op het volledige salaris, toelagen en IKB. Artikel 6.2.1 lid 2 cao bepaalt dat de werknemer na afloop van de in lid 1 genoemde periode tot het einde van zijn dienstverband aanspraak heeft op:

- 70% van het salaris, toelagen en IKB, indien en voor zolang hij geen werkzaamheden noch re-integratieactiviteiten verricht;
- 80% van het salaris, toelagen en IKB, indien en voor zolang hij 1 tot en met 12 uur per week werkzaamheden en/of re-integratieactiviteiten verricht;

- 90% van het salaris, toelagen en IKB, indien en voor zolang hij meer dan 12 tot en met 24 uur per week werkzaamheden en/of re-integratieactiviteiten verricht;
- 100% van het salaris, toelagen en IKB, indien en voor zolang hij meer dan 24 uur per week werkzaamheden en/of re-integratieactiviteiten verricht.

Artikel 6.2.1 lid 6 cao bepaalt dat de werknemer ook na de in lid 1 genoemde 12 maanden tot aan het einde van zijn dienstverband recht heeft op het volledige salaris, toelagen en IKB, als hij door ziekte zijn werk niet kan uitvoeren. Dit geldt alleen als de ziekte voornamelijk veroorzaakt wordt door de aard van de werkzaamheden of bijzondere omstandigheden waaronder deze moesten worden uitgevoerd. Dit geldt niet als de werknemer door zijn schuld of nalatigheid zijn werk niet kan uitvoeren.

Artikel 1.10 cao bepaalt dat de werkgever in individuele gevallen kan afwijken van het bepaalde in deze cao, als naar zijn oordeel toepassing van de cao leidt tot onevenredig nadeel voor de werknemer.

3 Standpunt werknemer

Werknemer heeft sinds 2000 regelmatig, maar incidenteel tot het voorjaar van 2019, last van draaiduizeligheid (BPPD). Werknemer stelt zich op het standpunt dat zijn ziekteverschijnselen (chronische duizeligheid sinds voorjaar 2019) voornamelijk zijn veroorzaakt door de aard van zijn werkzaamheden en de bijzondere omstandigheden waaronder deze moesten worden uitgevoerd. Het betrof langdurige, zware en intensieve fysieke werkzaamheden in een oud, onpraktisch gebouwencomplex van werkgever, waar de (bijzondere) arbeidsomstandigheden arbotechnisch zeer te wensen overlaten. Vanwege een bestemmingswijziging van de locatie moest werknemer alleen, zonder enige (professionele) hulp(middelen), zo spoedig mogelijk twee grote gebouwen van elk twee verdiepingen ontruimen en de spullen verplaatsen. De werkzaamheden betroffen gedurende ongeveer twee maanden enkele malen per week veel en diep bukken, veel buigen, zwaar slepen, zwaar en hoog tillen, hard trekken, hoog klimmen zonder goede en veilige trap, vaak omhoog en omlaag kijken en draaien. Volgens werknemer is hij tijdens deze periode (begin mei tot 26 juni 2019) voornamelijk door de uitvoering van de beschreven werkzaamheden in deze bijzondere omstandigheden chronisch ziek geworden.

Volgens werknemer erkennen zowel de bedrijfsarts en de verzekeringsarts als de KNO-arts het verband tussen werk en ziekteverschijnselen. De KNO-arts stelt: *“Bij BPPD zijn er vele uitlokkende momenten, waarbij er bij uw werkzaamheden sprake van zou kunnen zijn. Een (mogelijke) relatie tussen de ziekte en soort werkzaamheden is daarom niet uit te sluiten.”*

Kern van het geschil is dat werkgever het verband tussen werk en ziekteverschijnselen ontkent en weigert aan werknemer zijn volledige salaris te betalen. Werknemer doet primair een beroep op artikel 6.2.1 lid 6 cao en subsidiair op de hardheidsclausule als bedoeld in artikel 1.10 cao. Werknemer heeft zijn standpunt tijdens de hoorzitting nader toegelicht.

4 Standpunt werkgever

Werknemer heeft verteld dat hij sinds 2000 al regelmatig last van draaiduizeligheid heeft. Werknemer voert sinds 2011 (fysieke) werkzaamheden uit in het erfgoeddepot en de arbeidsomstandigheden zijn sindsdien (nagenoeg) onveranderd. Voor werkgever is derhalve de stelling van werknemer dat de arbeidsomstandigheden in de periode april-juni 2019 de oorzaak zijn van zijn klachten onbegrijpelijk. De draaiduizeligheid manifesteerde zich immers al voordat werknemer deze werkzaamheden verrichtte.

Werknemer heeft ook verteld dat de klachten door allerlei zaken getriggerd kunnen worden zoals bijvoorbeeld vermoeidheid, stress, weersomstandigheden, fysieke arbeid of abrupte hoofdbewegingen. Volgens de KNO-arts was veroudering de meest voor de hand liggende oorzaak van zijn aandoening BPPD/BPPV (augustus 2019).

De hoeveelheid reistijd woon-werkverkeer is voor werknemer, na zijn verhuizing in december 2018/januari 2019, substantieel toegenomen. Dit extra reizen is vermoeiend, kan stress opleveren en resulteert in meer (kijk)bewegingen met het hoofd.

Werkgever heeft de vraag of de werkomstandigheden de voornaamste oorzaak zijn van de ziekte van werknemer voorgelegd aan de bedrijfsarts. Op zijn advies is hierover geoordeeld en onder andere gerapporteerd: *Een mogelijke relatie tussen de ziekte en de soort werkzaamheden is daarom niet uit te sluiten.*

Op basis van deze uitkomst en omdat er meerdere oorzaken aan te wijzen zijn waardoor de klachten van werknemer erger zijn geworden de laatste tijd (veroudering, langere reistijd woon-werkverkeer) heeft werkgever de conclusie getrokken dat werknemer niet voornamelijk ziek is geworden door de aard van de werkzaamheden of de omstandigheden, waarin hij die hij voor werkgever heeft verricht als bedoeld in artikel 6.2.1 lid 6 cao.

Over het beroep van werknemer op de hardheidsclausule uit artikel 1.10 cao heeft werkgever eerder al de afweging gemaakt of er sprake is van een onevenredig nadeel voor werknemer en is tot de conclusie gekomen dat dit niet het geval is.

Werkgever heeft haar standpunt tijdens de hoorzitting nader toegelicht.

5 Beoordeling geschillencommissie

a. Ontvankelijkheid

Aan alle voorwaarden voor ontvankelijkheid is voldaan (conform artikel "Ontvankelijkheid" sub a. t/m h. van het reglement). Het geschil is derhalve ontvankelijk.

b. Inhoudelijke beoordeling

Tussen partijen staat vast dat werknemer lijdt aan draaiduizeligheid (BPPD) en dat hij ten gevolge daarvan sinds eind juni 2019 arbeidsongeschikt is. Conform artikel 6.2.1 lid 1 cao heeft werknemer vanaf de eerste ziektedag 12 maanden het volledige salaris, toelagen en IKB ontvangen. Sinds eind juni 2020 wordt werknemer gekort op zijn salaris conform artikel 6.2.1 lid 2 cao. De vraag die voorligt is of artikel 6.2.1 lid 6 cao in het specifieke geval van werknemer van toepassing is, dat wil zeggen of werknemer ook na de eerste 12 maanden van arbeidsongeschiktheid tot aan het einde van zijn dienstverband recht heeft op het volledige salaris, toelagen en IKB, omdat de ziekte voornamelijk veroorzaakt wordt door de aard van de werkzaamheden of bijzondere omstandigheden waaronder deze moesten worden uitgevoerd.

Voor de commissie is voor beantwoording van deze vraag het woord "voornamelijk" van belang. "Voornamelijk" betekent "in de eerste plaats", "hoofdzakelijk". Vast moet aldus komen te staan dat de ziekte voornamelijk is veroorzaakt door de aard van de werkzaamheden of bijzondere omstandigheden waaronder deze moesten worden uitgevoerd.

Werknemer voert hiertoe aan dat er sprake was van fysiek zwaar belastende werkzaamheden (gedurende ongeveer twee maanden enkele malen per week veel en diep bukken, veel buigen, zwaar slepen, zwaar en hoog tillen, hard trekken, hoog klimmen zonder goede en veilige trap, vaak omhoog en omlaag kijken en draaien) onder bijzondere omstandigheden (het ontruimen van grote, zware, qua afmetingen incurante erfgoedobjecten in een oud, onpraktisch gebouwencomplex van werkgever, waar de (bijzondere) arbeidsomstandigheden arbotechnisch zeer te wensen overlieten). Volgens de bedrijfsarts kan fysieke belasting (m.n. buigen, bukken, boven schouderhoogte werken etc.) klachten triggeren, evenals verandering van houding en van positie van het hoofd.

De KNO-arts heeft geoordeeld dat een mogelijke relatie tussen ziekte en soort van werkzaamheden niet uit te sluiten is. Er is een FML gevoegd, waaruit blijkt dat werknemer beperkt is op bijna alle rubrieken van de FML. Wat betreft de mogelijkheden kan gedacht worden aan werkzaamheden zonder veelvuldige deadlines en productiepieken, zonder frequent buigen tijdens werk en zonder langdurig lopen en staan in werk. Volgens werknemer bevestigen zowel de KNO-arts als de bedrijfsarts en de verzekeringsarts in hun rapportage en beoordeling van de casus zijn stelling feitelijk, dat de oorzaak van zijn ziekte is gelegen in de arbeid, in arbo-technisch slechte arbeidsomstandigheden.

Werkgever stelt dat de draaiduizeligheid ook andere oorzaken kan hebben, zoals veroudering, stress en de toegenomen hoeveelheid reistijd woon-werkverkeer voor werknemer na zijn verhuizing in december 2018/januari 2019. Gelet hierop alsmede het rapport komt werkgever tot de conclusie dat werknemer niet voornamelijk ziek is geworden door de aard van de werkzaamheden of de omstandigheden die hij voor werkgever heeft verricht.

De commissie stelt vast dat werknemer sinds 2000 regelmatig last heeft van draaiduizeligheid. Sinds 2007 is werknemer werkzaam in zijn huidige functie. Werknemer werkt sinds 2011 in het erfgoeddepot. Sinds eind juni 2019 is werknemer arbeidsongeschikt vanwege (toegenomen) draaiduizeligheid.

De commissie overweegt dat de aard van de werkzaamheden in de periode april – juni 2019 fysiek belastend is geweest en dat er voorts sprake is van bijzondere omstandigheden, waaronder de werkzaamheden moesten worden verricht. De arbeidsomstandigheden lieten te wensen over. Werknemer heeft hier melding van gemaakt en om hulpmiddelen verzocht. Werkgever heeft de geconstateerde mankementen in de arbeidsomstandigheden met een beroep op de tijdelijkheid van de situatie echter niet opgelost. Daargelaten de vraag of werknemer vanuit zijn eigen verantwoordelijkheid wellicht andere keuzes had kunnen of moeten maken, acht de commissie de handelwijze van werkgever niet zorgvuldig. Dat is echter iets anders dan dat de aard van de werkzaamheden of de bijzondere arbeidsomstandigheden voornamelijk debet zijn aan de arbeidsongeschiktheid.

Naar het oordeel van de commissie is dit op basis van de stukken onvoldoende komen vast te staan. De commissie volgt het standpunt van werknemer niet dat zulks blijkt uit de oordelen van de diverse artsen. Naar het oordeel van de KNO-arts is een *mogelijke* relatie tussen ziekte en soort van werkzaamheden niet uit te sluiten. De commissie kan hier, anders dan werknemer, niet de conclusie uit trekken dat de klachten voornamelijk zijn veroorzaakt door de werkzaamheden of werkomstandigheden. Daarnaast zijn in het dossier geen medisch objectieveerbare aanwijzingen aangetroffen, waaruit blijkt dat de klachten voornamelijk zijn verergerd door de arbeidsomstandigheden. De commissie is van mening dat niet valt uit te sluiten dat de klachten ook (voornamelijk) andere oorzaken kunnen hebben. Zo worden ook veroudering, stress en een langere reistijd woon-werkverkeer als mogelijke oorzaken genoemd. Er zijn meerdere oorzaken denkbaar en die wijst werknemer af zonder motivering. Hij geeft uitsluitend zijn persoonlijke visie daarop. Werknemer had zijn klachten al langer en heeft naar het oordeel van de commissie niet overtuigend kunnen aantonen dat dezelfde klachten – nu in verhevigde mate – voornamelijk aan de werksituatie liggen.

Tot slot overweegt de commissie dat de cao op de juiste wijze is toegepast en het beroep van werknemer op de hardheidsclausule niet slaagt, omdat er naar het oordeel van de commissie geen sprake is van een onevenredig nadeel voor de werknemer. Er is weliswaar een financieel nadeel voor de werknemer maar dit vloeit voort uit een juiste toepassing van de cao. Er zijn geen bijzondere redenen die in de belangenafweging tot een andere conclusie zouden moeten leiden.

6 Conclusie en zwaarwegend advies geschillencommissie

Gelet op het voorgaande, komt de commissie tot de slotsom dat er geen sprake is van een situatie waarbij de ziekte van werknemer voornamelijk veroorzaakt wordt door de aard van de werkzaamheden of bijzondere omstandigheden waaronder deze moesten worden uitgevoerd. Evenmin is er sprake van onevenredig nadeel voor werknemer, waardoor een beroep op de hardheidsclausule niet slaagt. De commissie geeft de werkgever derhalve het zwaarwegend advies om geen toepassing te geven aan artikel 6.2.1 lid 6 cao alsmede om geen gebruik te maken van de hardheidsclausule als bedoeld in artikel 1.10 cao.

De heer mr. B. Abbing

Voorzitter geschillencommissie cao Werken voor Waterschappen

Datum: 22 februari 2021